

[K. Axel Nielsen.]

savner én organisation. Vi har en dommerfuldmægtigforening, og det tør vel siges, at denne forening indeholder den højeste praktiske sagkundskab, vi råder over her i landet. Dommerfuldmægtige i større byer får en rutine og en øvelse og indsigt i at behandle boer, som ikke mange andre har. Nu ved jeg godt, at Dommerfuldmægtigforeningen vel i første række er stiftet for at varetage medlemmernes faglige interesser, men jeg tror, det ville smigre foreningen — og jeg ser ingen grund til, at man ikke skulle gøre det — hvis man retter henvendelse til den i disse spørgsmål, hvor den har særlig sagkundskab og særlig evne til at udtale sig.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til vedtagelse og grundig udvalgsbehandling.

Ib Thyregod: Lovforslag svarende til dem, der foreligger til forhandling her, har allerede været til første behandling. Jeg kan derfor i det store og hele henvide til de bemærkninger, jeg gjorde på mit partis vegne ved den lejlighed.

Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger i relation til det, som det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen anførte her.

Lovforslagene fra i fjor gik jo til udvalgsbehandling sidste folketingsår, men nogen udvalgsbehandling har ikke kunnet nå at finde sted, og vi har alene modtaget en enkelt henvendelse fra Foreningen af Skov- og Landejendomsbesiddere i Danmark vedrørende et specielt problem samt modtaget de udtalelser, som det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen omtalte.

Et af de problemer, som det ærede medlem omtalte, var omfanget af den legale arveret, altså spørgsmålet om, hvem der skulle arve, hvis ikke der var oprettet testamente, og om man her skulle fastsætte afgrænsningen således, at alene onkler og tanter var med, eller om man yderligere skulle medtage fætre og kusiner. Her er det vort standpunkt, som jeg gjorde rede for sidste folketingsår, at vi finder det rigtigt, at fætre og kusiner medtages som legale arvinger, at man bibeholder den ordning, man har i øjeblikket, og at der ikke er grund til at foretage yderligere indskrænkning. Det er især noget ejendom-

meligt, at man lader den ældre generation, onkler og tanter, være legale arvinger og udelukker fætre og kusiner, og jeg tror, det er den almindelige opfattelse, navnlig på landet, at der alligevel er en sådan tilknytning til fætre og kusiner, at man foretrækker disse som arvinger, fremfor at de midler, man efterlader sig, skal gå i statskassen, og det er jo alternativet, hvis der ikke er oprettet testamente. Dertil kommer, at jo ikke alle er klar over betydningen af at oprette et testamente.

Vi har netop på et andet punkt forsøgt på at komme væk fra nødvendigheden af at oprette testamente; jeg tænker her på ægtefæller, som ingen børn har. Efter den gældende lov er det jo nødvendigt, hvis den ene ægtefælle ønsker, at den anden skal være eneste arving, at oprette testamente til fordel for hende eller ham. I modsat fald skal ægtefællen dele arven med den anden ægtefælles søskende. Her indeholder det nye lovforslag det fremskridt, at ægtefællen i et sådant tilfælde er enearving. Det er altså ikke nødvendigt at oprette testamente, og det synes jeg i og for sig også er naturligt.

Spørgsmålet om ægtefællernes legale arveret, der skal forhøjes, har jeg omtalt ved det tilsvarende lovforslags første behandling, og jeg skal ikke gå nærmere ind på det. Vi er i det hele taget enige om den tendens, der er til at begunstige den efterlevende ægtefælle og derunder også 6.000 kr.s bestemmelsen i skifteloven, som lige er blevet omtalt.

Der er i det hele taget en række problemer ved skifter af forholdsvis små boer, som også kommer frem ved skifte mellem ægtefæller i levende live i tilfælde af separation eller skilsmisse. Det er noget, som vi senere vil komme til at behandle, men jeg skal blot nævne et enkelt eksempel.

Hvis forholdet er det, at et ægtepar har en lejlighed, vil det normalt gå sådan, at den part, som får forældremyndigheden over børnene, tillige vil få tillagt lejligheden; men hvis man ikke har en lejlighed, men i stedet for en villa eller et hus, følger dette ikke børnene, men den, som har indbragt det; den, hvis navn står på skødet, vil kunne udtage det efter bestemmelserne i skifteloven til vurderingspris. Her tiltrænges en revision, idet den bestemmelse kan